

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 2201-04 פרג ואח' נ' פאור פיר בעמ ואח'

בפני כב' השופטת שירי רפאלי

תובעים 1. צבי פרג
2. גן הלוטוס חברה לניהול אירועים ושמחות בע

נגד

נתבעים 1. פאור פיר בעמ
2. חיים נהון
3. יוסי צחור – ניתן פסק דין
4. אחים סופר זגגות בעמ

פסק דין נגד נתבעים 1, 2, 4

1
2 1. לפני תביעת התובעים (מיום 21.3.04) לתשלום פיצוי בסך של 151,907 ₪ בגין ליקויי איטום
3 במבנה מתכת וזכוכית המשמש כפיר מעלית.

4
5 2. הנתבע 3 לא התגונן ולפיכך ניתן נגדו פסק דין על מלוא סכום התביעה.

6
7 רקע עובדתי

8
9 3. התובע הינו בעליו של מבנה מסחרי המשמש כאולם שמחות.

10
11 4. התובעת הינה חברה בע"מ, בבעלותו וניהולו של יוסי פרג, בנו של התובע. אין חולק כי
12 התובעת הוקמה ונרשמה בשנת 2003. עיסוקה, בין היתר, בניהול אולם השמחות במבנה.

13
14 5. הנתבעת 1 היא חברה בע"מ, אשר בתקופה הרלוונטית עסקה בקבלנות בניין, לרבות הקמת
15 קונסטרוקציות מתכת מחופות זכוכית. אין חולק, כי כיום אין החברה פעילה עוד.

16
17 6. הנתבע 2 היה מנהל העבודה של הנתבעת ואיש המקצוע המרכזי בה. הנתבע 2 לא היה בעל
18 מניות בנתבעת 1 ואף לא היה רשום כמנהלה.

19
20 7. הנתבע 3 היה בעל מניות בנתבעת 1.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 2201-04 פרג ואח' נ' פאור פיר בעמ ואח'

- 1
- 2 8. ביום 7.11.01 הזמין התובע מאת הנתבעת 1 את הקמתו של פיר חיצוני למעלית שתשמש את
- 3 אולם השמחות, זאת בהתאם להצעת מחיר שהגישה לו הנתבעת 1 (נספח א' לתצהיר פרג).
- 4 על פי הצעת המחיר, המדובר היה בבניית: **"פיר מתכת בציפוי זכוכית מסוג טריפלס**
- 5 **בעובי 5X5 מזוגג בין המודולים; בניית חדר מכונות; פריצת פתחים בקיר מסך זכוכית קיים**
- 6 **באזור הפיר"**. המדובר היה בפיר שייצמד למבנה הקיים, תוך יצירת מעבר ביניהם. נקבע כי
- 7 מועד תחילת העבודה יהיה 31.12.01 וכי תמורת העבודה ישולם סך של 32,500 דולר
- 8 בתוספת מע"מ. בין הצדדים סוכמו בין הצדדים תנאי תשלום, ובין היתר סוכם כי 10%
- 9 האחרונים מתוך התשלום ישולמו עם גמר העבודה.
- 10
- 11 9. אין חולק, כי טרם ההתקשרות לקחה הנתבעת 1 את מר יוסי פרג לסיוור בו הוצגו לו פירי
- 12 מעליות שונים ושיטות אפשריות להקמתם (ראה עדות יוסי פרג).
- 13
- 14 10. אין חולק, כי לצורך ביצוע העבודה הוצגו לתובע שתי שיטות אפשריות לזיגוג הפיר, שיטות
- 15 ששורטטו באופן כללי על ידי האדריכל על התכנית (במ/2). אין חולק, כי התובע בחר בשיטה
- 16 הזולה יותר, שסומנה על גבי אותה תכנית כ"גירסה א'". אין חולק, כי גירסה א' כללה הנחת
- 17 הזיגוג בפרופילי אלומיניום המתחברים אל קורת הפלדה, בעוד גירסה ב' כללה זיגוג בשיטת
- 18 "עכביש" המרחיקה את הזיגוג מהקורות ויוצרת רצף בין לוחות הזכוכית עצמם.
- 19
- 20 11. אין חולק, כי לנתבעת 1 נמסרה לצורך ביצוע העבודה תכנית קונסטרוקציה (במ/1) שנערכה
- 21 על ידי המתכנן מר רוזנפלד ותכנית אדריכלות (במ/2) שנערכה על ידי משרד "רודה"
- 22 אדריכלים. עיון בתכניות אלה מעלה כי אין בהן מפרט מדויק של פרטי הזיגוג ופרטי
- 23 האיטום בין הזוגית לפרופילי האלומיניום ובין פרופיל האלומיניום לבין קורות הפלדה.
- 24
- 25 12. ביום 15.4.02 ביקר המתכנן רוזנפלד בשטח ומצא ליקויים בעבודות ריתוך קורות הפלדה של
- 26 הפיר. מכתבו אל התובע (צורף לתצהיר הנוסף מיום 20.6.06) ציין המתכנן כי: **"יש לתאם**
- 27 **עם האדריכל הכנות לחיבור המסך החיצוני לקונסטרוקציית פלדה, וכמו כן שיתוף מרכיב**
- 28 **המעלית ..."**. בעקבות מכתב זה, נערכה ביום 21.4.02 פגישת מעקב בהשתתפות התובע
- 29 ובנו, מתכנן המעלית, מר רוזנפלד מתכנן הקונסטרוקציה ומנהל הנתבעת 1 (פרוטוקול
- 30 הפגישה צורף כנספח ב' לתצהיר פרג). בפגישה נבדקה העבודה וסוכם על ביצוע חיזוק
- 31 החיבורים ותיקון ריתוך הקורות. בשולי המסמך נרשם בחתימת יוסי צחור **"מתחייב לבצע**
- 32 **את התיקונים עד תאריך 10.5.02"**.
- 33

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 04-2201-2019 פרג ואח' נ' פאור פיר בעמ ואח'

13. ביום 18.6.02 שיגר התובע מכתב אל הנתבעים 1,2,3 (נספח ג' לתצהיר פרג) בו התריע על איחור גדול בביצוע העבודות ועל נזקים הנגרמים בשל כך. ביום 23.6.02 ענתה הנתבעת 1 כי התארכות הביצוע נובעת משינויים וכשלים תכנוניים שלא היו תלויים בה אלא במתכנני הפרויקט (נספח ב' לתצהיר נהון). ביום 3.7.02 נבדקה העבודה על ידי מכון התקנים ונמצאו ליקויים בריתוכים (נספח ג' לתצהיר פרג). לאחר בדיקה זו בוצעו עבודות תיקון על ידי הנתבעת 1.
14. אין חולק, כי הנתבע 2 פנה והתקשר בשם הנתבעת 1 עם הנתבעת 4 כקבלנית משנה לצורך חיפוי קיר המסך בזכוכית. אין חולק, כי הנתבע 2 הזמין מהנתבעת 4 התקנת זגוגיות בפרופילי אלומיניום מסוג "U" שיותקנו בין קורות הפלדה (ראה חקירת מר סופר נציג הנתבעת 4). אין חולק, כי הוזמנו על ידי הנתבעת 1 באמצעות הנתבע 2 פרופילים שרוחב מפתחם זהה לעובי הזכוכית (ראה תצהיר נציג הנתבעת 4 וכן עדותו בעמ' 9 לפרוטוקול מיום 2.6.09). אין חולק, כי מפרט זה לא איפשר הנחת אטמי גומי בין הזגוגית לפרופיל (ראה עדות נציג הנתבעת 4 וכן עדות המומחה מטעמו). אין חולק כי הנתבעת 4 אכן סיפקה את חיפוי הזכוכית לפי המפרט שהוזמן ממנה. אין חולק, כי לא עשתה שימוש באטמי גומי בין הפרופיל לזגוגית, אם כי לטענתה האיטום בוצע בסיליקון. ביום 18.11.02 הוציאה הנתבעת 4 לנתבעת 1 חשבונית מס עבור הזיגוג ועבודות הזיגוג, בסך של 48,845 ₪ (נספח ב' לתצהיר סופר). אין חולק כי החשבונית לא נפרעה וכי הנתבעת 4 לא קיבלה מעולם כל תמורה עבור העבודה.
15. אין חולק, כי ביום 11.8.02 נערך בין התובע לבין הנתבעת 1 מסמך שכותרתו "הסכם" והתייחס לביצוע עבודות נוספות שנדרשו (נספח ד' לתצהיר פרג). אין חולק, כי בהסכם זה נרשמו גם הנתבעים 2 ו-3 כצדדים באופן אישי, ובשוליו נרשם כי: **"הננו מתחייבים לסיים ולבצע את כל העבודות הנ"ל ואנו אחראים באופן אישי לביצוע העבודות"**. אלא שלטענת הנתבע 2, הוא לא היה נוכח באותה פגישה ולא חתם על המסמך.
16. התובעים צירפו לתיק באמצעות מסמך נוסף (במ/4) שאין חולק כי הנתבע 2 חתם עליו ליד המלים: **"אני מתחייב לסיים את העבודות הנ"ל לאחר הרכבת התא"**. במסמך נכללה רשימת עבודות השלמה, ובהן: **"איטום + ריצוף, צבע דלת ח. מכונות, צבע חלון רפפה, תיקוני צבע פנים חוץ, ניקיון זכוכיות, פירוק פיגוס"**.
17. ביום 5.2.03 שוגר אל הנתבעת 1 מכתב ב"כ התובעים (נספח ה' לתצהיר פרג), ובו הודיע כי העבודות טרם הסתיימו וכי בעבודה שבוצעה נתגלו ליקויים המתאפיינים בנזילות בתוך הפיר. הנתבעת נדרשה לתקן את הליקויים ולהשלים את העבודה. ביום 9.2.03 ענתה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 2201-04 פרג ואח' נ' פאור פיר בעמ ואח'

- 1 הנתבעת 1 למכתב זה, בציינה כי כל העבודות כבר הושלמו, כי אם יש ליקויים הם יטופלו,
2 ודרשה את סילוק יתרת החוב עבור העבודה (נספח ו' לתצהיר פרג). בתשובה מיום 13.2.02
3 שב ב"כ התובעים וציין כי לפיר חודרים מי גשמים וכי יש לבצע איטום לאלתר, בצרפו
4 רשימת ליקויים (נספח ז' לתצהיר פרג). ברשימה זו נרשם, בין היתר: "נזילות מים מכל
5 הפיר, אין איטום ויריעות בגג של הפיר ונזילת מים מהגג של חדר מכונות, נזילות מים
6 מהחור שנעשה בתקרה..., עמודונים לא נעשו..., תיקוני צבע מבחוץ בפיר..., הפחים
7 שחברו בין הקונסטרוקציה קיר המעלית לבין הבניין לא אטומים ומחדירים מים לתוך
8 הפיר...".
- 9
- 10 18. ביום 5.3.03 מסרה הנתבעת 1 לידי התובע כתב אחריות (נספח ט' לתצהיר פרג), בו צוין כי
11 האחריות תחול על כל העבודות לרבות על עבודת האיטום, וכי: "אנו מתחייבים להיענות
12 לכל קריאה שתופנה אלינו ולתקן את הטעון תיקון וכל נזילת מים שתהיה מיד עם מתן
13 הודעה על כך". אין חולק, כי לכתחילה נרשמו בכתב האחריות גם שמות הנתבעים 2 ו- 3
14 אישית, אך הללו נמחקו ממסמך זה בקו שחור.
- 15
- 16 19. אין חולק, כי התובע שילם לנתבעת 1 את מלוא התשלום המוסכם עבור עבודתה (ראה
17 אישור מיום 6.3.03, נספח י' לתצהיר פרג).
- 18
- 19 20. כבר ביום 19.3.03 פנה התובע אל הנתבעת 1 והודיע על נזילת מים בפיר המעלית, תוך
20 דרישה לתקנה מיידית (נספח י"א לתצהיר פרג). ביום 25.3.03 שב ופנה פעם נוספת אל
21 הנתבעת בעניין הנזילות בפיר (נספח י"ב לתצהיר פרג). ביום 10.11.03 הודיע לנתבעת כי
22 עקב כניסת מים למעלית, המעלית הושבתה. טכנאי שהוזמן לתקן את המעלית מילא ביום
23 30.11.03 דו"ח תיקון ובו רשם: "תיקון + בדיקת המעלית לאחר שטפון + הוצאת מים
24 מהבור + המשך מעקב" וכן הוסיף: "יש לדאוג לאטימה פיר המעלית בכדי למנוע השבתת
25 המעלית" (נספח י"ד לתצהיר פרג).
- 26
- 27 21. ביום 25.11.03 פנה ב"כ התובעים אל הנתבעים 1,2,3, במכתב נספח ט"ו לתצהיר פרג, בו
28 הודיע על ליקויים שונים ובמיוחד חדירת מים לפיר באופן המשבית את המעלית וגורם
29 לנזקים והפסדים כלכליים. ביום 3.12.03 שיגרה הנתבעת 1 מענה למכתבה זה (נספח ט"ז
30 לתצהיר פרג) ובו דחתה את טענות התובעים. הנתבעת 1 טענה כי העבודות בוצעו במלואם
31 ובשלמותם, כי אין ממש בטענה כי המעלית הושבתה ובפרט אין ממש בטענה של חדירת מי
32 גשמים, בשל מיעוט ימי הגשם בתקופה הרלוונטית.
- 33

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 04-2201 פרג ואח' נ' פאור פיר בעמ ואח'

- 1 22. בדצמבר 2003, הזמין התובע חברה אחרת ("אומגה") לבצע איטום של קיר המסך. האיטום
2 בוצע על ידי מריחת חומר סיליקוני מסוג סיכפלסק על שוליהם החיצוניים של פרופילי
3 הפלדה והאלומיניום של הפיר (ראה מוצג נת/5 וכן תצלומים שצורפו לחוו"ד מטעם
4 התובעים). התובע העיד, כי לאחר פעולת איטום זו, פסקה חדירת המים מקיר הפיר (ראה
5 עדות מר צבי פרג בעמ' 24, 25 לפרוטוקול מיום 1.7.08). יצוין כי כעולה מתצלומי הפיר וכן
6 מחוות דעת המומחים, המדובר בפתרון זמני, המכער מאד את המבנה.
7
8 23. התובעים פנו למומחה מר אבי שטרן על מנת שיבדוק את המבנה. מר שטרן הגיע למקום
9 ביום 13.12.03 (לאחר ביצוע עבודת האיטום על ידי חברת אומגה) וביום 26.1.04 הגיש את
10 חוות דעתו, נספח י"ז לתצהיר פרג. מר שטרן ציין בחוות הדעת כי בעת הביקור הבחין
11 בשלולית מים בתחתית הפיר, וכן הבחין במריחת ה"סיכפלסק" בשולי מעטפת הזכוכית. מר
12 שטרן ציין כי: "לוחות הזכוכית קובעו בתוך פרופילי זווית מאלומיניום ללא אטמים
13 ובניגוד לדרישות ת"י 1099 חלק 2. פרופילי הזווית החובקים את השמשות לא נאטמו
14 כראוי. כמו כן היה כשל תכנוני בבחירת פרופיל זווית כאשר ישנם פרופילים מתאימים עם
15 אטמים לזיגוג השמשות. מצאתי יריעות איטום בוטילי בין מבנה הפיר למבנה אולם
16 החתונות ללא חיפוי פח מתאים. האיטום עם יריעות הבוטיליות בוצע לאחר חדירת
17 המים". מר שטרן ציין את פעולות התיקון שידרשו והעריך את עלותן.
18
19 24. מגעים בין הצדדים ליישוב הסכסוך לא הועילו, וביום 21.3.04 הגישו התובעים את כתב
20 התביעה שלפני.
21

טענות הצדדים וחוות דעת מומחה בית המשפט

- 22
23
24 25. התובעים טוענים כי יש לחייב את כל הנתבעים, יחד ולחוד, לשלם להם סך של 99,684 ₪
25 בהתאם לחוות דעת מר שטרן. מידי הנתבעים 1, 2, 3 תובעים הם, בנוסף, גם פיצוי בסך של
26 50,000 ₪ בגין הפסדים כלכליים וטרחה שנגרמה להם עקב עיכובים בהקמת הפיר ופגיעה
27 בעבודת אולם השמחות. התובעים טוענים כי הנתבעת 1 התרשלה בעבודתה וגרמה לנזקים,
28 וכי גם את הנתבע 2 יש לחייב אישית בנזקים אלה, זאת משנטל על עצמו אחריות אישית
29 כלפי התובע בכתב ולחלופין במסגרת הרמת מסך ועילה נזיקית של רשלנות. התובעים ערים
30 לכך שאין בינם לבין הנתבעת 4 התקשרות חוזית ישירה ומבארים כי עילת תביעתם נגדה
31 היא נזיקית בלבד (ראה דברי ב"כ התובעים בעמ' 7 לפרוטוקול מיום 8.1.06).
32
33 את טענותיהם בדבר קיומם של ליקויים ועלות התיקון תמכו התובעים בחוות דעתו של מר
34 אבי שטרן, אשר העריך את עלות התיקונים הנדרשים בסך של 85,200 ₪ בתוספת מע"מ,

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 2201-04 פרג ואח' נ' פאור פיר בעמ ואח'

- 1 כדלקמן: פירוק השמשות – 20,000 ₪; ייצור מסגרות אלומיניום העומדות בתקן – 14,400
2 ₪; התקנת המסגרות ואיטומן – 8,100 ₪; חיפוי פח בחיבור בין המבנה לפיר – 4,000 ₪;
3 רכישת אטם בוטילי וחומרי איטום – 1,500 ₪; איטום על ידי אומגה – 7,200 ₪; חיתוך
4 השמשות הקיימות והתאמתן למסגרות החדשות – 10,000 ₪; השכרת פיגום – 15,000 ₪;
5 אישור ובדיקת הפיגום על ידי משרד העבודה או מכון התקנים – 5,000 ₪.
6
- 7 26. הנתבעים 1 ו-2 טוענים כי דין התביעה נגדם להידחות. לגישתם, תביעת התובעת 2 נעדרת
8 עילה, שכן לא היתה צד להתקשרות, אינה בעלת נכס המקרקעין וממילא הוקמה רק לאחר
9 האירועים הרלוונטיים. עוד הם טוענים, כי ככל שקיימים ליקויים במבנה, הרי שהאחריות
10 לכך רובצת על התובע עצמו, על שום שבחר בשיטה זולה יותר לביצוע העבודה, וכן על שום
11 שהמתכנן והאדריכל מטעמו מסרו למבצעים תכניות חסרות ולקויות. הנתבעים 1 ו-2
12 מוסיפים, כי ככל שהיו עיכובים בעבודה, הללו לא נגרמו על ידם אלא בגין טעויות בתכנון
13 ושינויים שנכפו עליהם. לדבריהם, רק ביום 23.9.02 נמסרו לידיהם תכניות מתאימות, ועל
14 כן רק לאחר מועד זה ניתן היה להשלים את העבודה לרבות הזיגוג. לבסוף טוענים הנתבעים
15 1 – 2 כי לא הוכחה חדירת מי גשמים למבנה וכי את העבודה ביצעו והשלימו ללא דופי,
16 כעולה מכך שהתובע שילם את מלוא התמורה. הנתבעים 1 ו-2 דוחים את קביעות מומחה
17 התובעים לפיהם הקמת הפיר היתה רשלנית, וכן דוחים את סכומי הנזק שהעריך אותו
18 מומחה, בטענה כי אין להם כל בסיס. יצוין, כי הנתבעים 1 ו-2 לא הגישו חוות דעת
19 מומחה מטעמם.
20
- 21 הנתבע 2 דוחה את טענת התובעים בדבר קיומה של אחריות אישית שלו לנזקיהם. הנתבע 2
22 מכחיש כי חתם על התחייבות למתן אחריות כזו, מבאר כי משלא היה בעל מניות ואף לא
23 מנהל בחברה לא ניתן לבצע הרמת מסך וכן דוחה את הניסיון לחייבו אישית בנזיקין.
24
- 25 27. הנתבעת 4 היא טוענת כי יש לדחות את התביעה נגדה. לגישתה, התביעה נגדה משוללת
26 עילה שכן לא היה כל קשר חוזי בינה לבין התובע, אלא רק בינה לבין הנתבעת 1. בנוסף,
27 טוענת הנתבעת 4 כי ביצעה את עבודת הזיגוג ללא דופי בהתאם לסטנדרט מקובל, וכי לא
28 נפלו כל פגמים באיטום קיר המסך. לטענתה, אין כל חובה לעשות שימוש באטמי גומי
29 דווקא, אלא ניתן לאטום גם בסיליקון, כפי שלטענתה עשתה בפועל. לדבריה, מקור חדירת
30 המים כלל אינו בקיר המסך אלא בכשל בחיבור פיר המעלית אל המבנה הקיים. את
31 טענותיה תמכה הנתבעת 4 בחוות דעתו של המומחה מר דניאל סופר. על פי חוות דעת זו,
32 הנסמכת על בדיקה ויזואלית וטרמית, אין כל ליקויי איטום בזיגוג, והגורם להצטברות מים
33 בפיר הוא כשל תכנוני בתכנון הפיר וחיבורו למבנה.
34

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 2201-04 פרג ואח' נ' פאור פיר בעמ ואח'

- 1 28. לאור המחלוקת בין המומחים, מונה מומחה מטעם בית המשפט לבדיקת העבודה וטענות
2 הצדדים. המומחה מר מרדכי בס עיין בכתבי הטענות וביקר במקום בנוכחות הצדדים ובאי
3 כוחם. בחוות דעתו קבע מר בס כי התכנית ההנדסית היתה כללית ולא היתה בה התייחסות
4 לפרטי בניין כגון פרט תושבת לזיגוג בהיקף קירות פיר המעלית, פרט אטימה בין המבנה
5 הקיים לפיר המעלית, פרט אטימה שבין כרכוב עם קיר המבנה הקיים. גם התכנית
6 האדריכלית שנמסרה היתה ברמה ציורית בלבד, ולא היתה בה התייחסות לפרטי בניין כגון:
7 סוג הזכוכית, עובי הזכוכית, פרט תושבת לזיגוג לרבות סוג תושבת, סוג האטמים, פרט
8 אטימה בין המבנה הקיים לפיר המעלית, פרט אטימה בין הכרכוב לקיר המבנה הקיים.
9 לדברי המומחה "חוסר קיומם של פרטים חיוניים שלעיל, כפי שנדרש שיהיה בתכניות
10 הקונסטרוקציה או לחילופין בתכניות האדריכלות, גרר מצב שקבלן הביצוע ו/או קבלני
11 המשנה מטעמו [קבלן עבודות הזיגוג] ביצעו את הפרטים שלעיל על פי שיקולו וכפי
12 שיובהר בהמשך באופן לקוי ולא מקצועי". אשר לאיטום סביב הזיגוג במפגש עם מסגרות
13 פיר הפלדה ציין המומחה כי: "מצאתי כי לוחות הזיגוג קובעו בתוך פרופיל מאלומיניום,
14 ללא אטמי גומי.. גם פרופילי הזוית החובקים את השמשות לא נאטמו כראוי....גם בדוח
15 של ס. דניאל – נראים בתצלומי הדמיה טרמית, כי קיימת חזירת רטיבות ממפגש הזיגוג
16 עם קונסט' הפלדה של הפיר...". אשר לאיטום במפגש בין הפיר למבנה ציין המומחה כי:
17 "ניכר כי גם ביצוע כושל של פרט זה היווה גורם לחזירת רטיבות אל פנים הפיר".
18
19 כפועל יוצא קבע המומחה כי על הצדדים לשאת בעלויות פירוק מסך הזכוכית, תיקונו
20 והתקנתו מחדש, כדלקמן:
21
22 על הנתבעת 1 לשאת בעלות ייצור מסגרות אלומיניום חדשות בסך של 14,400 ₪; התקנתן
23 בסך של 8,100 ₪; חיפוי פח חיצוני לחיבור הפיר אל המבנה בסך של 4,000 ₪; רכישת אטם
24 בוטילי בסך של 1,500 ₪; השכרת פיגום קבוע בסך של 4,000 ₪ (סה"כ 32,000 ₪).
25
26 על הנתבעת 4 לשאת בעלות פירוק כל השמשות כולל פירוק הפרופילים בסך של 20,000 ₪
27 ובעלות חיתוך השמשות הקיימות והתאמתן למסגרות החדשות, בסך של 10,000 ₪ (סה"כ
28 30,000 ₪).
29
30 המומחה ציין כי מדובר בעלות קבלן ראשי, וכי במידה והעבודות יבוצעו על ידי המזמין יש
31 להוסיף 15% - 20%. כמו כן ציין כי יש להצמיד את העלויות למדד תשומות הבניה הידוע
32 לינואר 2004 וכי הוא ממליץ על העסקה של מהנדס מפקח בעלות של כ - 5,000 ₪ בתוספת
33 מע"מ.
34
35

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 2201-04 פרג ואח' נ' פאור פיר בעמ ואח'

דיון והכרעה

- 1
2
3 29. לאחר ששמעתי את העדים, בחנתי את הראיות ועיינתי בטענות הצדדים, באתי לכלל דעה כי
4 אכן נפלו כשלים וליקויים בעבודות נשוא התביעה. לטעמי, האחריות לכשלים וליקויים
5 מוטלת על הנתבעים, כל אחד לפי חלקו כפי שיבואר להלן, וכן על התובע, בגדר אשם תורם.
6 אשר לתביעת התובעת 2, וכן התביעה לפיצוי גלובלי בגין הפסדים, דינן להידחות. אבאר
7 מסקנות אלה.
8
9 30. אני מקבלת את טענת הנתבעים, לפיה התובעת 2 משוללת עילת תביעה בענייננו. אין חולק,
10 כי התובעת 2 לא היתה צד לכל התקשרות עם מי מהנתבעים, מה גם שהוקמה ונרשמה רק
11 בשנת 2003. בנוסף, לטענת התובעים עצמם, מעמדה של התובעת 2 הוא של מחזיקה במבנה
12 הנמצא בבעלות התובע. ברי כי ככל שסבלה התובעת 2 הפסדים בגין ליקויים בנכס, עילתה
13 היא כנגד הבעלים, הזכאי כשלעצמו לתבוע את הקבלן ממנו הזמין את העבודה. מכל מקום,
14 ממילא מעמדה של התובעת 2 בנכס לא הוברר לי כדבעי, נוכח מהותה המעורפלת
15 והמתחמקת של עדות התובע ובנו בסוגיה זו, לרבות טענות בדבר דמי שכירות שהופחתו
16 בגין ההפסדים הנטענים.
17
18 אם לא די בזאת, הרי שההפסדים הנטענים בפעילות האולם לא הוכחו במאומה, והתביעה
19 בעניין זה נותרה תביעה בעלמא, לסכום גלובלי ללא ביסוס. כך הוכח כי במבנה מעלית
20 נוספת, ולא הוכח העדר יכולת לעשות שימוש במבנה או ביטול אירועים בגין הליקויים
21 הנטענים.
22
23 די בדברים אלה על מנת לדחות הן את תביעת התובעת 2 והן את תביעת התובעים לפיצוי
24 גלובלי בסך של 50,000 ₪ בגין הפסדים וטרחי.
25
26 31. מכאן לליקויי הבניה הנטענים.
27
28 32. על פי הראיות שהוצגו לי, שוכנעתי כי אכן לפיר המעלית חדרו מי גשמים, וכי חדירת המים
29 התרחשה הן באזור התפר בין הפיר למבנה הקיים, והן מקיר המסך עצמו.
30
31 אשר לחיבור בין הפיר לבין המבנה. אין חולק, למעשה, כי באזור התפר היה כשל בתכנון
32 וכשל באיטום. כך נקבע בחוות דעת כל המומחים שהוגשו לתיק, ואפילו הנתבע 2 העיד כי
33 היה מודע לכשל בתכנון לגבי אזור זה ולאפשרות של פגיעה באיטום, כדבריו: "אני שידעתי
34 כי האיטום לא יהיה מושלם, התנגדתי לשינוי שבוצע ודרשתי שהמעלית תוקטן, אך פרג

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 2201-04 פרג ואח' נ' פאור פיר בעמ ואח'

1 התנגד...כיוון שכך דרשתי מהמתכנן שיתן לי הוראות מדוייקות כיצד לבצע את האיטום
2 ואת הסגירה... (ס' 6 לתצהירו).

3
4 אשר לחדירת מים דרך קיר המסך עצמו. בעניין זה אני מקבלת כמהימנות את עדויות
5 התובע ובנו, אשר תיארו נזילות מי גשם מסיביות מקיר המסך, על פני קורותיו ומהחלונות.
6 כך, למשל, תיאר יוסי פרג: "הבנתי שיש מקורות שונים לנזילות אבל המשמעותית ביותר
7 היתה דרך הזיגוג, זאת נזילה שבמו עיני ראיתי אותה בזמן הגשם מהפיר הפנימי
8 שחדירות מים בלי סוף מכל הזכוכיות של הפיר" (עמ' 44 לפרוטוקול מיום 8.7.08). קיומן
9 של נזילות מי גשמים לתוך הפיר, לרבות מקיר המסך, נתמך בתוכן התכתובות מזמן אמת
10 כפי שצוטטו לעיל, וכן הוא נתמך בהחלטת התובע להזמין את חברת אומגה על מנת לבצע
11 על חשבונו איטום חיצוני זמני של כל החיבורים בקיר המסך. אני נותנת אמון בעדותו, לפיה
12 לאחר עבודת איטום זו, פסקו הנזילות מקיר המסך. מומחה התובעים העיד אף הוא כי:
13 "היו גם סימני מים שירדו על קורות פלדה הם משאירים עקבות, היו בצד הפנימי
14 סימנים" (עמ' 6 לפרוטוקול מיום 1.7.08), ועל דברים אלה הסתמך גם מומחה בית המשפט.
15 אעיר כי, לטעמי, לא נפל פגם בהחלטת המומחים שלא לבצע בדיקת המטרה, שכן ממילא
16 בבדיקה כזו לא היתה תועלת לאחר מריחת הסיליקון על ידי חברת אומגה.

17
18 33. אין למעשה חולק, כי התכניות ההנדסיות והאדריכליות שנמסרו לנתבעים 1 ו- 2 לצורך
19 ביצוע העבודה לא כללו פירוט מלא לגבי אופן חיבור ואיטום התפר בין המבנה לפיר וכן לא
20 כללו מפרט מדוייק של הזיגוג, לרבות איטומו. כך, לא כללו התכניות את מידות הזוגיות,
21 סוג הפרופיל, צורת האיטום לגבי החיבור בין הזוגיות לפרופיל וכן בין הפרופיל לקורות
22 הפלדה. לטעמי, המדובר בפרטים תכנוניים מובהקים, ומסירת תכניות לביצוע ללא פרטים
23 אלה עלתה כדי התרשלות אשר תרמה להתרחשות הנזק.

24
25 איני סבורה כי קבלן מבצע הנוטל על עצמו ביצוע עבודה בהיעדר תכנון מפורט, מסיר את
26 האחריות לתכנון מהמתכננים עצמם. אכן, החלטה כזו של הקבלן עלולה לעלות כדי
27 התרשלות, אך התרשלות המתכננים אף היא נותרת על כנה. בענייננו, סבורני כי האדריכל
28 והמהנדס התרשלו בכך שלא סיפקו תכניות לביצוע הכוללות את פרטי הזיגוג והאיטום
29 המלאים והסתפקו בתרשים סכמטי וכוללני. האדריכל והמהנדס היו שלוחיו של התובע
30 ופעלו מטעמו, ועל כן ניתן ליחס לו אחריות בגין מחדליהם. בנוסף, התובע בחר, משום מה,
31 לוותר על ביצוע פיקוח ראוי על שלב ביצוע הזיגוג (עדותו בעמ' 18 לפרוטוקול מיום 1.7.08).
32 כשלים אלה בולטים במיוחד משמתברר כי לתובע ניסיון כקבלן בניין. לטעמי, בנסיבות
33 אלה, היתה לתובע תרומה להיווצרות הנזק והליקויים, בחינת אשם תורם, אותו אני
34 מעמידה על שיעור של 30%.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 2201-04 פרג ואח' נ' פאור פיר בעמ ואח'

1 אבהיר למען הסר ספק, כי איני רואה להשית על התובע אשם תורם בשל כך שבחר בגירסה
2 א' שהיתה השיטה הזולה יותר. ברי כי גם הגירסה הזולה יותר היתה אמורה לעמוד בתנאי
3 סף של עבודה ראויה, לרבות אי חדירת מים ואיטום ראוי.
4
5 34. אני מקבלת את עמדת מומחה בית המשפט, לפיה סטנדרט העבודה המקובל והראוי לגבי
6 איטום זיגוג כגון זה שבענייננו, כולל שימוש באטמי גומי בין פרופיל האלומיניום לבין
7 הזגוגית וכן בין פרופיל זה לבין קורת הפלדה, הכל כקבוע בתקן אליו הפנה מומחה בית
8 המשפט (ראה תשובות לשאלות הבהרה). אין חולק, כי בזיגוג הפיר נשוא התביעה לא נעשה
9 שימוש באטמי גומי בין פרופיל האלומיניום לבין הזגוגית, שכן מידות הפרופיל והזגוגית לא
10 אפשרו שימוש באטמים כאלה. בנוסף, נותנת אני אמון בקביעת מומחה בית המשפט, לפיה
11 גם בין פרופיל האלומיניום לבין קורת הפלדה לא הונחו אטמי גומי. בחקירתו ביאר מומחה
12 בית המשפט את הכשלים באיטום הפיר: "א-אין אטימה בין הפרופיל לבין הקונסטרוקציה
13 מפלדה; ב- המרווח של השפתיים של הפרופיל הם תואמות בדיוק את עובי הזיגוג כך
14 שאין מקום להכניס אטם גומי בפנים כמו שראינו בתקן; ג- הציור פה בגירסה אלף זה נכון
15 שבוצע לפי גירסה אלף אבל זה ציור סכמטי" (עמ' 36 לפרוטוקול מיום 8.7.08), וכן: "בין
16 הפרופיל U לבין הקונסטרוקציה מפלדה, צריך להיות אטם גומי. בנוסף צריך להיות אטם
17 בין הפרופיל לבין הזכוכית, וגם שם אין אטם" (עמ' 38 לפרוטוקול מיום 8.7.08). מומחה
18 בית המשפט סיכם, איפה, כי: "כל החיבורים לא נכונים כל הפרטים לא נכונים, הם
19 מנוגדים לכללי מקצוע מקובלים ולהגיון בריא. לפי דעתי צריך לפרק ולהתקין מחדש" (עמ'
20 32 לפרוטוקול מיום 8.7.08). לאחר שהתרשמתי ממקצועיותו, ניסיונו ומהימנותו של
21 מומחה בית המשפט כגורם נטול פניות, אני נותנת אמון בקביעותיו אלה לעניין סטנדרט
22 העבודה הנדרש ולעניין קיומה של חריגה ממנו במקרה דנן.
23
24 לא למותר לציין כי גם מומחה הנתבעת 4 הודה בשלב מסויים בחקירתו כי דרך המלך
25 באיטום זיגוג היא אטמי גומי, וכי רק כאשר לא ניתן לעשות שימוש באטמים כאלה, ניתן
26 לפנות לשיטות אחרות כגון סיליקון, כדבריו: "אני מכיר אטמי גומי מסוגים שונים, לא בכל
27 מקרה צריך להשתמש בהם ולא בכל מקום אפשר להשתמש בהם, ואיפה שאי אפשר
28 להשתמש בהם, ההשלמה באותם חומרים סיליקונים". עוד הוסיף כי: "אם אני נשאל
29 מדוע במבנה בו מדובר, אי אפשר היה להשתמש באטמי גומי, אני אומר שנכון שלא
30 השתמשו בהם עקב מורכבותו של המבנה. המבנה הזה הוא מתועש, פלדה. היתה שם
31 בעיה מבחינת המתכנן, ומה שבא לידי ביטוי מבחינת... זה אותם מערכות סיליקוניים, אני
32 לא יודע מה היו השיקולים לכך שלא שמו אטמי גומי. מניסיוני לא ראיתי שום סיבה לא
33 לשים אטמי גומי" (עמ' 5 לפרוטוקול מיום 2.9.09). וכן הודה כי: "נכון שאם הזכוכית היא
34 בעובי של הפרופיל יש צורך להשתמש בצורת איטום אחרת כגון סיליקון או שיטות אחרות
35 שצינתי...". דברים אלה תומכים בעמדת מומחה בית המשפט. אמנם, בחלקים אחרים

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 2201-04 פרג ואח' נ' פאור פיר בעמ ואח'

- 1 בחקירתו שינה מר דניאל סופר את טעמו בציינו כי איטום סיליקון עדיף לעתים על אטמי
2 גומי, אך לא ביאר מה הן הנסיבות אלה ולא הראה כי הן מתקיימות בענייננו.
3
4 אציין כי גם אם התקן אליו הפנו מומחה התובעים ומומחה בית המשפט אינו בגדר תקן
5 מחייב, הרי שמקובלת עלי הטענה לפיה התקן משקף את סטנדרט העבודה הסביר
6 הרלוונטי. לא הוכח לי כי בענייננו היתה מניעה כלשהי לבחור לביצוע העבודה פרופיל אחר
7 בו ניתן להתקין אטמי גומי כנדרש בתקן. לפיכך נראה כי ההחלטה להתקין את הזוגיות
8 בפרופילים מסוג "U" שאינם מאפשרים איטום באטמי גומי חרגה מהסטנדרט ועלתה כדי
9 התרשלות, וכך גם העדר אטמי גומי בין פרופילי האלומיניום לבין קורות הפלדה.
10
11 35. ברי כי הנתבעת 1, בהיותה הקבלן הראשי אשר נטל על עצמו לבצע את העבודה כולה עבור
12 התובע, אחראית לכל ליקויים והכשלים שנמצאו כאמור לעיל בעבודתה, דהינו – הן
13 הליקויים בחיבור הפיר למבנה והן הליקויים באיטום הזיגוג. לפיכך יש לחייבה בתשלום
14 פיצוי בגין ליקויים אלה.
15
16 36. לטעמי, הנתבע 2 אחראי אף הוא באופן אישי לכשלים וליקויים אלה, זאת יחד ולחוד עם
17 הנתבעת 1.
18
19 אין חולק כי הנתבע 2 אינו בעל מניות או מנהל רשום בנתבעת 1. את מעמדו המדוייק ואת
20 מהות קשריו עם הנתבעת 1 ועם הנתבע 3 העדף הנתבע 2 להותיר בערפל, תוך שטען, מחד,
21 כי היה "מנהל העבודה" בנתבעת 1, ומאידך - כי מעסיקו היה הנתבע 3 (עדותו בעמ' 16
22 לפרוטוקול מיום 2.6.09). מכל מקום, הראיות שהוצגו מלמדות ברורות כי הנתבע 2 היה
23 המוציא והמביא העיקרי, אם לא היחיד, בכל הנוגע לביצוע העבודה עבור התובע. התובע
24 העיד בעניין זה: **"כל מי שדיבר אתי זה הנתבע 2, לא דיברתי עם אף אחד חוץ ממנו**
25 **מבחינת אנשי מקצוע... הנתבע 2 בא הציג עצמו כמומחה שיודע את העבודה"** (עמ' 18
26 לפרוטוקול מיום 1.7.08). הנתבע 2 עצמו מבאר בתצהירו ובחקירתו, כי הוא היה זה שקיבל
27 את כל ההחלטות בשם הנתבעת 1 והפעיל את שיקול הדעת המקצועי והכלכלי בנוגע לבנית
28 הפיר, לרבות היועצות במתכננים (ראה ס' 5 ו- 6 לתצהיר הנתבע 2 וכן עדות התובע:
29 **"לקחתי את האדם שלך, הנתבע 2, למהנדס קונסטרוקציה, העברתי לאדריכל שמתכנן את**
30 **המעליות, הוא ברר, הסתכל ובדק ועל סמך זה הכין לי הצעת מחיר...אדריכל של הבניין**
31 **של המעלית, הוציא רישיון למעלית, הנתבע 2 היה אצלו הסביר לו, שאל ובירר את כל**
32 **הדברים גוון הזכוכית, העובי, כל מה שרצה להבין שאל את רודה..."** (עמ' 16 לפרוטוקול
33 מיום 1.7.08). הוכח כי הנתבע 2 היה צד להחלטות בדבר ביצוע עבודות תיקון ושינויים (ראה
34 מסמכים ותכתובת מזמן אמת) והוא היה זה אשר יצר את הקשר עם הנתבעת 4 ומסר לה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 2201-04 פרג ואח' נ' פאור פיר בעמ' ואח'

1 את מפרטי עבודת הזיגוג, כדברי המצהיר מטעם הנתבעת 4 בחקירתו: "מר נהון הזמין
2 אותי, אמר לי שאני עושה פה עבודה עם פרופיל U עם צבע מיוחד, וגם את העובי של
3 הזכוכית הוא נתן לי" (עמ' 9 לפרוטוקול מיום 2.6.09). מעמדו של הנתבע 2 בנתבעת 1
4 ובפרויקט השתקף גם בכך שנהג לחתום בשם החברה לצד חותמתה ולחייבה, כעולה, בין
5 היתר, מטענתו כי בחתימתו על המסמך מיום 18.2.02 התכוון לחייב את החברה, כדבריו:
6 "המסמך הזה נרשם באתר העבודה. אם היתה לי חותמת הייתי שם אותה..." (עמ' 17
7 לפרוטוקול מיום 2.6.09).

8
9 כידוע, עצם העובדה שאדם פועל כאורגן של חברה או בשמה, אינה פוטרת אותו מאפשרות
10 של חבות אישית בנזיקין. לטעמי, מעמדו המרכזי של הנתבע 2 כאיש המקצוע וכבעל
11 הסמכות מטעם הנתבעת 1 בביצוע העבודה עבור התובע, הטיל עליו חובת זהירות אישית
12 מובהקת כלפי התובע. חובה זו הופרה על ידי הנתבע 2. כך, בנוגע לאיטום התפר בין הפיר
13 למבנה, הודה הנתבע 2 עצמו בקיומו של כשל תכנוני ואפשרות בעיית איטום, כדבריו בס' 6
14 לתצהירו: "אני שידעתי כי האיטום לא יהיה מושלם, התנגדתי לשינוי שבוצע ודרשתי
15 שהמעלית תוקטן, אך פרג התנגד...כיוון שכך דרשתי מהמתכנן שיתן לי הוראות מדוייקות
16 כיצד לבצע את האיטום ואת הסגירה..." וכן בחקירתו: "אני חשבתי שלבצע עבודות
17 בטלאים זו בעיה מאחר ולא ניתנה הסכמה של התובע להצעה שלי, נאלצתי להסכים עם
18 הוראות המתכנן ולבצע לפי מה שהוא אמר" (עמ' 14 לפרוטוקול מיום 2.6.09). את הסכמתו
19 לבצע עבודה לפי תכנון כושל ניסה הנתבע 2 לבאר בכך שהופעלו עליו לחצים ("הכריחו אותי
20 לעשות זאת, החזיקו לי כספים..." (עמ' 14 לפרוטוקול מיום 2.6.09), אך בטענה זו אין ולא
21 כלום, מה גם שנטענה לראשונה בחקירה הנגדת וספק בעיני אם יש בה ממש. בנוגע לקיר
22 המסך, הוכח כי הנתבע 2 היה זה אשר קבע את סוג הפרופיל ומידות הזגוגית ומסר אותן
23 לנתבעת 4, וקביעותיו אלה הן שהביאו לכך שלא ניתן היה לאטום את הזיגוג באמצעות
24 אטמי גומי כנדרש.

25
26 עולה, כי יש לראות את הנתבע 2 כמי שהתרשל כלפי התובע בביצוע העבודה, ולהטיל עליו
27 אחריות אישית לנזקים, במסגרת של עוולה נזיקית. נוכח מסקנה זו, אין לי עוד צורך לדון
28 באפשרות של הרמת מסך או בטענות לפיהן הנתבע 2 חתם על מסמכים בהם התחייב
29 להעניק לתובע אחריות אישית לעבודות הנתבעת 1.

30
31 37. מכאן לאחריות הנתבעת 4.
32

33 טענת הנתבעת 4, לפיה בהעדר חוזה ישיר בינה לבין התובע, אין לתובע עילת תביעה נגדה,
34 אינה מקובלת עלי. סבורני כי בהיות התובע בעליו של הנכס, חבה הנתבעת 4 כלפיו חובת
35 זהירות מקצועית, וככל שיוכח כי הפרה חובה זו וגרמה לו נזקים, הרי שהתובע זכאי להגיש

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 2201-04 פרג ואח' נ' פאור פיר בעמ ואח'

1 נגדה תביעה בעילה נזיקית. אעיר, כי זכותו זו של התובע אינה נגרעת גם כאשר מתברר כי
2 הנתבעת 1 לא שילמה לנתבעת 4 את שכרה בגין העבודה.

3
4 כעניין שבעובדה, הנתבעת 4 הודתה כי לא התקינה אטמי גומי במסגרות. טענתה היא, כי
5 השתמשה באיטום של סיליקון שנמרח בין הפרופיל לזוגית, וכי איטום כזה הוא תקין
6 ונפוץ. לא שוכנעתי בטענות אלה. ראשית, הטענה העובדתית לפיה בצידו הפנימי של
7 הפרופיל, בינו לבין הזוגית, נמרח סיליקון, לא הוכחה כדבעי. אפילו מומחה הנתבעת 4 לא
8 ציין בחוות דעתו כי בין הזוגית לפרופיל נמרח סיליקון (וראה חקירתו בעמ' 4 לפרוטוקול
9 מיום 2.9.09), בעוד מומחה בית המשפט קבע על פי בדיקה ויזואלית כי: "שם המגע של
10 הזכוכית הוא מגע יבש עם פרופיל המתכת, הסיליקון בא בדיעבד" (עמ' 36 לפרוטוקול
11 מיום 8.7.08), ומומחה התובעים העיד כי: "אני מצאתי בשטח מגע בין אלומיניום ללוח
12 זכוכית. לא מצאתי שם אטמים כמתואר בסעיף 1.3.10... מצאתי משחה חיזונית, הייתי
13 צריך למצוא בין פרופילי האלומיניום לבין הזכוכית או אטמים או חומר סיליקוני שלא היה
14 שם. אם היה, הייתי מציין..." (עמ' 11 לפרוטוקול מיום 1.7.08).

15
16 מכל מקום, אפילו היתה הנתבעת 4 מוכיחה כי בתוך הפרופילים נמרח סיליקון, לא היה בכך
17 כדי לסייע לה, כאשר מקובלת עלי קביעת מומחה בית המשפט, לפיה סטנדרט העבודה
18 המקובל והנכון הינו שימוש באטמי גומי ולא בסיליקון. ודוק: גם טענתה לפיה נהוג ומקובל
19 אצלה ואצל בעלי מקצוע אחרים בתחום הזיגוג לעשות שימוש בסיליקון ולא באטמי גומי
20 בעבודות דומות, לא הוכחה במאומה. עולה, כי בהתקינה את הזיגוג ללא אטמי גומי כנדרש,
21 התרשלה הנתבעת 4.

22
23 הפועל היוצא הוא, כי האחריות בגין כשלי האיטום בקיר המסך מתחלקת בין הנתבעים 1
24 ו- 2, לבין הנתבעת 4. לטעמי, על הנתבעים 1 ו- 2 (יחד ולחוד), אשר קבעו ומסרו לנתבעת 4
25 את מפרט הזיגוג, לרבות פרופיל מסוג "U" שאינו מאפשר אטמי גומי, יש להטיל 75%
26 מהאחריות לנזק זה, ואילו על הנתבעת 4, אשר ביצעה את הזיגוג בהתאם למפרט חסר
27 ולקוי זה, יש להטיל 25% מהאחריות לנזק זה.

28
29 38. מכאן לסכומי הנזק.

30
31 איני סבורה, כי יש מקום לצמצם את הפיצוי לתובע לעלות ביצועה של שיטת "האקווריום",
32 אליה התייחסו מר שטרן ומר בס בעדויותיהם. לטעמי, התובע/המזמין זכאי לתיקון
33 הכשלים בחיפוי הזכוכית לפי גירסה א' אותה בחר ועבורה שילם, ועקרון "הקטנת הנזק"
34 אינו מחייב אותו להסתפק עתה בפתרון אחר שחזותו שונה והוא אינו רצוי לו. עולה, כי את

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 04-2201 פרג ואח' נ' פאור פיר בעמ ואח'

1 הנזקים יש לאמוד בהתאם לצורך להשיב את המצב לקדמותו, דהינו – גירסה א', אך
2 אטומה כדבעי.

3
4 עוד יובהר, כי הנתבעים 1 ו- 2 אחראים הן לליקויי חיבור הפיר למבנה והן לליקויי הזיגוג,
5 בעוד הנתבעת 4 אחראית לליקויי הזיגוג בלבד.

6
7 הערכות מומחה בית המשפט לעלות התיקון מקובלות עלי, למרות שלא נעלם מעיני הדימיון
8 בין לבין קביעות מומחה התובעים. מומחה בית המשפט העיד כי בדק את הסכומים באופן
9 עצמאי ומצאם סבירים, ואני נותנת אמון בטענתו זו. עם זאת, מומחה התובעים העיד כי
10 הערכותיו מתייחסות ל"עלויות לגורם זר" ולא עלות לקבלן עצמו (עדותו בעמ' 13
11 לפרוטוקול מיום 1.7.08), ודברים אלה בצירוף הדימיון הרב בין הערכות מומחה התובעים,
12 שהוא "מומחה מטעם" לבין הערכות מומחה בית המשפט, מלמדים לטעמי כי אין מקום
13 להוסיף להערכות אלה תוספת כלשהי כאמור בסעיף ג' להערות הסיכום בחוות הדעת של
14 מר בס. כמו כן, איני סבורה כי יש מקום לחייב בעלות פיקוח, כאשר בשלב הראשון ראה
15 התובע לחסוך עלות זו.

16
17 מכאן לחישוב סכומי הפיצוי.

18
19 על פי הערכות מומחה בית המשפט, הפיצוי בגין תיקון החיבור בין הפיר למבנה עומד על סך
20 של 5,500 ₪ (חיפוי פח ויריעות בוטיליות), ובניכוי אשם תורם בשיעור של 30% - סך של
21 3,667 ₪ (לפני מע"מ). בסכום זה יש לחייב את הנתבעים 1 ו- 2, יחד ולחוד.

22
23 יתר העלויות שצוינו בחוות דעת המומחה נוגעות לקיר המסך - פירוקו, ייצור פרופילים
24 חדשים עם אטמי גומי והרכבה מחדש, הכל בעלות של 56,500 ₪ (לפני מע"מ). לסכום זה
25 יש להוסיף את עלות עבודת האיטום הזמנית שביצעה אומגה, לגביה צורפה חשבונית על סך
26 של 4,248 ₪ (נת/5), ומשכך עומד סך הנזק בגין החיפוי הלקוי על סך של 60,748 ₪, ובניכוי
27 אשם תורם בשיעור של 30% - סך של 40,498 ₪. מסכום זה על הנתבעים 1 ו- 2, יחד ולחוד,
28 לשאת בתשלום סך של 30,373 ₪ ש"ח (75%) ואילו על הנתבעת 4 לשאת בתשלום סך של
29 10,125 ₪ (25%).

30
31 אשר על כן, אני מחייבת את הנתבעים 1 ו- 2, יחד ולחוד, לשלם לתובע סך של 34,040 ₪
32 בתוספת מע"מ וכן בתוספת הפרשי הצמדה למדד תשומות הבניה מיום הגשת התביעה ועד
33 היום.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 2201-04 פרג ואח' נ' פאור פיר בעמ ואח'

1 אני מחייבת את הנתבעת 4 לשלם לתובע סך של 10,125 ₪ בתוספת מע"מ ובתוספת הפרשי
2 הצמדה למדד תשומות הבניה מיום הגשת התביעה ועד היום.

3
4 אני דוחה את תביעת התובעת 2.

5
6 39. בהתחשב בדחיית תביעתה של התובעת 2, בדחיית התביעה בראש נזק של הפסדים כלכליים
7 ובפער בין סכום התביעה לבין הסכום שנפסק, אני מחייבת את הנתבעים 1 ו- 2, יחד ולחוד,
8 לשלם לתובע שכ"ט עו"ד בסך של 10,000 ₪ וכן להשיב לו את כל הוצאות המשפט האחרות
9 שהוציא, לרבות שכ"ט מומחים, לפי קבלות. אשר לנתבעת 4, לאור הפער בין סכום התביעה
10 שהוגשה נגדה לבין הסכום בו חויבה בסופו של יום ובנסיבות העניין הכוללות, אני רואה
11 לחייבה בהוצאות.

12
13 40. עם הצדדים הסליחה על כי בשל העומס המוטל על בית המשפט, התעכב מתן פסק הדין זמן
14 רב.

15
16 ניתן היום, 9 בפברואר 2011, בהעדר הצדדים.

17
18
19 שירי רפאלי, שופטת

18
19
20
21
22
23